

Sygn. akt V KZ 62/22

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **J. S.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 23 stycznia 2023 r.
zażalenia wniesionego przez skazanego
na zarządzenie zastępcy Przewodniczącego Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 26 października 2022 r., sygn. akt WKK 68/22,
odmawiające przyjęcia kasacji złożonej przez skazanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 19 maja 2022 r. w sprawie sygn.
akt II AKa 109/22,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 2 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. odmówiono przyjęcia kasacji po stwierdzeniu, że skazany mimo wezwania go do uzupełnienia braku formalnego kasacji, poprzez sporządzenie i podpisanie jej przez adwokata, nie uzupełnił tego braku w określonym terminie.

Na to zarządzenie skazany złożył zażalenie, przedstawiając w nim zarówno okoliczności dotyczące samego postępowania, które miałyby skutkować jego wadliwością, jak również okoliczności związane z prowadzeniem na jego rzecz obrony przez obrońcę z urzędu, wskazując na jej nierzetelność.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Przypomnieć wypada na wstępie niniejszych rozważań sekwencję poszczególnych czynności procesowych, podejmowanych w związku z wyrażaniem przez skazanego inicjatywy złożenia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 19 maja 2022 r. w sprawie sygn. akt II AKa 109/22. W tym zakresie, na wniosek skazanego, został mu ustanowiony obrońca z urzędu w postępowaniu okołokasacyjnym (k. 20). Po zapoznaniu się z aktami sprawy obrońca – adw. A. S. poinformowała sąd o braku podstaw do wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia, przedstawiając na tą okoliczność stosowną argumentację (k. 32 – 34). W konsekwencji powyższego skazany domagał się zmiany obrońcy z urzędu, co nie spotkało się z aprobatą. Został zawiadomiony, że odmowa sporządzenia kasacji nie stanowi podstawy do takiego żądania, a nadto wezwano go do uzupełnienia braku formalnego kasacji, przez sporządzenie i podpisanie jej przez podmiot profesjonalny (k. 40). Jednocześnie, wobec zgłaszanych przez skazanego wątpliwości co do rzetelności obrony sprawowanej przez dotychczasowego obrońcę, podjęte zostały przez sąd odpowiednie kroki w celu weryfikacji tej kwestii. Obrońca skazanego złożyła obszernie wyjaśnienie dowodząc, że wykonywała czynności obrończe dochowując należytej staranności. W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny w Gdańsku odmówił wyznaczenia skazanemu kolejnego obrońcy z urzędu (k. 57-58), zaś po upływie terminu określonego w wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych zaskarżonym zarządzeniem, na podstawie art. 530 § 2 k.k., zastępca przewodniczącego wydziału odmówiła przyjęcia kasacji jako niespełniającej wymagań formalnych.

Odnosząc się do zażalenia zaznaczyć na wstępie trzeba, że argumentacja nawiązująca do meritum prawomocnie zakończonej sprawy jest w niniejszym postępowaniu bezprzedmiotowa. Nie jest bowiem rolą sądu odwoławczego badanie prawidłowości skazania, lecz weryfikacja ustaleń i rozstrzygnięcia odnoszących się do kwestii formalnej, związanej z dopuszczalnością kasacji. W tej materii skazany kontestował zaś rzetelność prowadzonej na jego rzecz obrony, co jednak nie pozostało poza zakresem uwagi sądu i nie znajdowało uzasadnienia w dokonanych na tym polu ustaleniach. Sąd Apelacyjny w Gdańsku podjął wszelkie przewidziane prawem czynności procesowe po to, by skazany mógł zrealizować prawo do złożenia kasacji od prawomocnego wyroku. W sytuacji, w której dysponował

stanowiskiem obrony co do braku wystąpienia podstaw kasacyjnych, nie miał jednak obowiązku wyznaczania kolejnego obrońcy z urzędu. Nie stanowi wszakże przesłanki do tego nieusatisfakcjonowanie strony z wyników stanowiska zaprezentowanego przez dotychczasowego obrońcę. Wobec zgłaszanych zastrzeżeń podjęte zostały stosowne czynności, w celu ich zobiektywizowania. Nie potwierdziły one zasadności twierdzeń skazanego. W tym stanie rzeczy umożliwiono realizację prawa do kasacji w jedyny możliwy sposób – skazanego wezwano do uzupełnienia braku formalnego, czego jednak nie zrealizował. Implikowało to tym samym obowiązek odmowy przyjęcia kasacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł zatem jak w sentencji.